

Малкиятъ градинарь.

Градинарь е
Малъкъ Пенчо,
Красно цвѣте
Си полива;
Послѣ сѣда
Подъ липата,
На хладъ да си
Отпочива...

Веселъ гледа
И се радва,
И на себе
Си приказва:

„Ей прѣкрасни
Карамфили,
Какъ се гордо
Хубавѣята!

Гиздавитѣ
Малки рози
Като кръвъ се
Аленѣята!

Ей какъ мило
Цвѣтъ люлѣята
Маргаритки
Подранили!

А латинки
Жълтозлатки
Врѣдомъ лѣжи
Позлатили!...“

А цвѣтата
Глави клюматъ
Сѣкашъ Пенчу
Мило думатъ:

„Благодаримъ,
Градинарко,
Трудолюбно
Дѣте малко;

Набери си
Смѣсна китка,
Забоди я
Надъ челцето,

Дати краси
Руси кждри,
И лицето,
И сърцето!“

Чичо Свѣтлю.